

РЕШЕНИЕ

№ 1169

гр. София, 23.02.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 29.11.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4722** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Производството по делото е образувано по жалба вх.№ 11909/28.04.16г на "Амбулатория за извънболнична специализирана помощ-Медицински център за интегративна медицина" О.-С. с представляващи Л. А. и Х. Д., чрез проц.представител адв. А.Ч. против Заповед № РЛЗ 150/19.04.16г на Директора на СРЗИ.

В жалбата се сочи, че заповедта е немотивирана и незаконосъобразна, като се моли за нейната отмяна и присъждане на разноски по делото. В уточняваща жалба от 26.05.16г се сочи, че в заповедта липсва посочване на конкретни дейности, извършвани от жалбоподателя, които са в нарушение на издаденото му удостоверение за регистрация и на мед.стандарт „Медицинска онкология“.Липсата на фактически установявания в заповедта не може да бъде заменена от мотиви, изложени в цитирания в заповедта Доклад от ИА „МО“, тъй като същият не е връчван на жалбоподателя и е с неизвестно за него съдържание.Липсата на мотиви в акта според трайната съдебна практика обосновава незаконосъобразност на акта, като освен това пречатства правото на защита на лицето.Цитираният Доклад не е приложен като неразделна част от заповедта, поради което каквито и констатации да има в него, не следва да бъдат възприемани като фактически установявания на ответника.Този Доклад представлява вътрешнослужебна информация/документация, не съществува правен ред за неговото оспорване, изхожда от друг орган/не от ответника/, поради което не би могъл да послужи като заместващ липсващите фактически установявания на ответника.Самият ответник не е извършил и не е документирал

надлежно извършена проверка в лечебното заведение, следователно изобщо няма собствени фактически установявания/макар и непосочени в заповедта/.От съдържанието на заповедта обаче става видно, че ответникът възприема Доклада на ИА „МД“ като свои мотиви и фактически установявания/но нито е приложение към заповедта, нито е връчен на жалбоподателя/.Ответникът само е бил уведомен с Доклада, не е бил длъжен да възприеме като свои констатациите от него, но ако го прави, е следвало да уведоми жалбоподателя на осн. чл. 26 от АПК за начало на адм.производство и да му даде възможност за възражения по Доклада и доказателствени искания. Изложеното води до извод да допуснати процесуални нарушения в хода на адм.производство, както и до материална незаконосъобразност на акта.Не става ясно кое е първото процесуално действие, сложило началото на адм. производство- съставянето на Доклада, получаването му от ответника или друго.Заповедта е и недопустима, доколкото е налице влязъл в сила съд.акт по нахд № 12754/12г на СРС, поради което следва да се обезсили/отмени. Налице е и влязло в сила/на 25.10.17г/ съд.решение на ВАС, с което е отменена наредба № 30/10г за утвърждаване на мед.стандарт „Мед.онкология“. В уточняваща жалба от 21.03.16г се сочи още, че съгл. чл. 116б ал.1 т.9 от ЗЗдр , ИА „МО“ прави мотивирано предложение до РЗИ за заличаване от регистъра на лечебните заведения, но в Доклада няма направено такова предложение.При регистрацията си лечебното заведение е представило Правилник за дейността и вътрешния ред, в който е посочено, че се осъществяват дейности по „П. грижа“ и „Интегративна медицина“.Правилникът е одобрен от СРЗИ без забележки, като лечебното заведение е било надлежно регистрирано.В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от представляващия А. и от адв. Ч., като поддържат жалбата и сочат, че в лечебното заведение се извършват дейности по „Интегративна медицина“, които не попадат в приложното поле на мед.стандарт „Мед.онкология“. Последното означава химиотерапия,а в лечебното заведение се извършват терапии, характерни за алтернативната медицина или т.нар. състрадателна медицина или „Интегративна медицина“/ „Интегративна онкология“.Поради което не следва СРЗИ да изисква от лечебното заведение наличието на регистрация и лекар с подходяща специалност за мед. стандарт „Мед.онкология“, тъй като в заведението химиотерапия не се извършва.В уточняваща молба от 17.01.17г жалбоподателят сочи още, че лечебното заведение няма стационар, има персонал от лекари, мед.сестри, санитар и администратор, като се извършват комплексни терапевтични процедури с цел позитивно въздействие върху човешкото здраве и организъм. Пациентите на лечебното заведение са онкоболни, но те са или в установено терминална фаза на развитие на болестта с доказано изчерпани възможности за позитивно въздействие върху здравето им посредством средствата на конвенционалната медицина/с увредено общо състояние са поради вече приложена химиотерапия или лъчетерапия/, или с придружаващи застрашаващи живота им заболявания, поради които самите те не желаят да се подлагат на лъчетерапия или химиотерапия.Жалбоподателят уточнява/л.110/, че характеристиките на извършваната в лечебното заведение дейност вече са установени от вещото лице онколог-д-р И. Т./ по адм.дело № 9578/11г на АССГ/.В съдебно заседание/л.199/ представляващия д-р А. сочи, че в лечебното заведение няма лекар-специалист по мед.онкология, тъй като лекуваните там онкоболни се лекуват с методи и средства,различни от тези по мед.стандарт „Мед.онкология“.Онкоболните в лечебното заведение се лекуват чрез инвазивен

метод/нарушаващ целостта на кожата/, а именно-чрез инсулин-потенцирана терапия/но в по-ниски от стандартните дози/, която се прилага от лекарите в лечебното заведение /те са с признати специалности и имат право да прилагат инвазивни методи/. Двама от лекарите в лечебното заведение имат самостоятелни разрешителни от РСЗОК за прилагане на неконвенционални методи за лечение. В становище от 30.01.17г се сочи още, че ответникът не разполага с контролни функции нито по отношение качеството на провежданото лечение, нито по отношение на съответствие на извършваните от лекарите действия с медицинските стандарти/компетентността е на ИА „МО“/. Не са изложени от ответника никакви мотиви защо изобщо счита, че към дейността на това лечебно заведение следва да е приложим мед. стандарт „Мед.онкология“, след като то не е заявявало и регистрирало такъв предмет на дейността си. Не са посочени от ответника никакви вредоносни резултати, настъпили за когото и да е от пациентите на лечебното заведение. Прилаганото в лечебното заведение лечение/инсулин-потенцирана терапия/ не отговаря на конвенционалната химиотерапия/по мед. стандарт „Мед.онкология“/ по алгоритъм, дозировка, продължителност и интервал. В съдебно заседание жалбоподателят сочи, че все още не е приета, на осн. чл. 96 ал.3 от ЗЗдр. - Наредба за мед. стандарт „ П. грижа“, каквато грижа се полага в лечебното заведение съгл. удостоверението му за регистрация. Съществува „правен вакуум“ в материята, която най-точно съответства на извършваната в лечебното заведение дейност. Прави се възражение за прекомерност на адв. хонорар на ответника. В писмените бележки се сочи още, че заповедта е постановена и в противоречие с морално-етичните норми, присъщи на взаимоотношенията между лекар и пациент в областта на палативната грижа. Съгл. чл. 86 вр. чл. 81 ал.2 от ЗЗдр всеки пациент има право на достъп до адекватна за състоянието му мед. грижа. Съгл. чл. 6 ал.1 от ЗЛЗ, мед. стандарти следва да се спазват с цел качество на мед. услуга и осигуряване защита правата на пациента. С решение на ВАС от 08.02.17г е потвърдено решение на КЗД, с което е констатирано наличието на дискриминация по отношение на тези пациенти. МЗ не е въвело в нац. право механизми в съответствие с чл. 83 от Регламент /ЕО/ № 726/04г на ЕП и на Съвета.

Ответникът – Директор на Столична регионална здравна инспекция, се представлява в съдебно заседание от адв. Й. и адв. Р., като оспорват жалбата като неоснователна, молят за потвърждаване на заповедта като правилна и законосъобразна и за присъждане на разноски по делото. В депозирания на 04.05.16г отговор по жалбата се сочи, че заповедта е издадена след получен сигнал от ИА „МО“ за констатирано грубо погазване на всякакви правила и закони и на мед. стандарт „Мед.онкология“ от страна на лечебното заведение, където се прилагат противотуморни лекарства от лекари-неспециалисти и това пряко застрашава живота и здравето на пациентите там. От удостоверението за регистрация на лечебното заведение е видно, че същото осъществява дейности по мед. специалности вътр. болести, урология, хирургия и обща медицина. Заповедта е издадена на 19.04.16г, като при осъществена последваща проверка в лечебното заведение на 26.04.16г е констатирано, че то продължава да работи и не е привело заповедта в изпълнение /въпреки отказаното от съда спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение/. В писмен отговор от 10.06.16г се сочи още, че лечението на онкоболни пациенти/каквито несъмнено се лекуват в лечебното заведение/ е предмет именно на мед. стандарт „Мед.онкология“, който се прилага от лекари със специалност мед.онкология/каквито няма в лечебното

заведение/.Прилаганият в лечебното заведение инвазивен метод, а именно инсулин-потенцирана терапия, представлява интравенозно приложение на противотуморни медикаменти/което отново е предмет на мед.стандарт „Мед.онкология“/.Заповедта е издадена въз основа на констатации от проверка, извършена в лечебното заведение от ИА „МО“, за която проверка е бил съставен констативен протокол № 27-94/15.03.16г/надлежно връчен на жалбоподателя/, а съдържанието на КП е пренесено в Доклада на ИА „МО“, цитиран в заповедта.Жалбоподателят сам опровергава твърдението си, че не знае заради кои извършвани от него дейности е издадена заповедта, като сам потвърждава, че прилага инвазивния метод инсулин-потенцирана терапия. От заповедта става ясно, че в лечебното заведение се осъществяват дейности по лечение на онкоболни, а лечение на онкоболни се извършва само при спазване на мед.стандарт „Мед.онкология“ от лекари-специалисти по мед.онкология.Следователно осъществявайки лечение на онкоболни/което не е спорно/ от лекари-неспециалисти по мед.онкология/което не е спорно/, жалбоподателят е нарушил мед.стандарт „Мед.онкология“.Съгл. чл.6 ал.1 от ЗЛЗ дейността на лечебните заведения се осъществява при спазване на мед.стандарт, които именно гарантират качеството на предоставената мед.помощ. На осн. чл. 116б ал.1 т.3 от ЗЗдр ИА „МО“ следва да осъществява проверката за спазване на мед.стандарт от лечебните заведения, а ответникът СРЗИ заличава регистрацията на лечебно заведение в случаите по чл. 45 ал.1 от ЗЛЗ въз основа на компетентно становище от ИА „МО“/каквото представлява цитирания в заповедта Доклад/.С удостоверение № 6710/17.05.16г на Р. е регистрирано лечебно заведение 4мед.център“ с търговско наименование „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ-мед.център за интегративна медицина“ О..Същото е пререгистрирано в СРЗИ с удостоверение № 6710/26.04.11г. При сходни обстоятелства това лечебно заведение е заличено от регистъра на лечебните заведения за извънболнична помощ и хосписите, воден от СРЗИ/заповедта е потвърдена по приложеното дело № 9578/11г на АССГ/.Същото дружество, със същите представляващи регистрира лечебното заведение-жалбоподател по настоящото дело, със същото наименование.Следователно става дума за едно и също лечебно заведение, с две последващи регистрации/след като първата е заличена/, което извършва през годините идентични нарушения. Жалбоподателят прилага инвазивен метод, без да има право на това съгл. чл. 2 т.3 от Наредба № 7/05г.Представеният на съда Правилник за дейността на мед.заведение не е идентичен на представения пред СРЗИ със заявлението за регистрация на лечебното заведение.В писмените бележки се сочи още, че жалбоподателят целенасочено измества предмета на спора, а той определено не е относно полезността на провежданото лечение в лечебното заведение или притежаваните специалности от практикуващите там лекари.Комплиментарната или интегративната медицина представлява прилагането на методи от алтернативната медицина, но само съвместно или като допълнение към конвенционалната медицина /не и самостоятелно/.Ето защо и прилагането на методи от интегративната медицина/каквито се твърди,че се прилагат/, следва да бъде съобразено с мед.стандарт за конвенционалната медицина в случаите, когато използваните методи покриват изцяло или отчасти описаните дейности в някой от действащите мед.стандарт.Заповедта съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ, като фактическите са изложени в писмено становище на ИА „МО“ изх.№ 005-6812/07.04.16г, Констативен протокол № 48/03.02.16г на СРЗИ и писмо на СРЗИ

до ИА „МО“ изх.№ 12-00-52/05.02.16г./приложени по делото като част от адм.преписка/.Пред съда представляващия жалбоподателя/и лекар в лечебното заведение/ потвърждава, че в лечебното заведение няма лекар със специалност „онкология“, но се прилага инвазивния метод инсулин-потенцирана терапия. Това признание на жалбоподателя е достатъчно, за да се приеме за доказано посоченото в заповедта нарушение на мед.стандарт „Мед.онкология“.Прилагането от лекарите в лечебното заведение на инвазивен метод е в нарушение на чл. 2 т.3 вр. § 1 т.2 от Наредба № 7/05г, като конкретно прилаганият метод е извън изрично посочените в чл. 9 от Наредбата неконвенционални методи/следователно е конвенционален метод/.Не е доказано от жалбоподателя, че прилаганата от него инсулин-потенцирана терапия /с венозно прилагане на противотуморни препарати/, представлява палеативна грижа по чл. 95 и чл. 96 от ЗЗдр, както и че е изцяло неконвенционален метод на лечение/каквото не е, тъй като лекарствата не се приемат през устата, каквото е изискването на Наредбата/.Поради което изложените в заповедта мотиви на ответника са напълно доказани.Отмяната на Наредбата за мед.стандарт „Мед. Онкология“ действа занапред, като към датата на заповедта същата е действала.

Жалбата е подадена в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 ал.1 от АПК, пред надлежния съд, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С Удостоверение за регистрация № 7719/11.01.12г /л.51 от дело № 4611/16г/, вписано под № 00369, партия 3, том II, стр. 463 от регистъра на СРЗИ, на осн. чл. 40 ал.9 от ЗЛЗ, "Амбулатория за извънболнична специализирана помощ-Медицински център за интегративна медицина" О.-С. е регистрирана като Медицински център с предмет на дейност „осъществяване на специализирана извънболнична мед.помощ“, с код на практиката [ЕГН], представлява се от д-р Хр.Д..Неразделна част от Удостоверението е Приложение 1 „Списък на медицинските дейности по специалности“, видно от което /л.52/ са вписани специалностите: вътрешни болести, урология, хирургия и обща медицина.

С Решение № 17210/19.12.13г/л.38/ на ВАС по адм.дело № 10374/13г е оставено в сила Решение № 3834/07.06.13г/л.41/ на АССГ по адм.дело № 9578/11г/приобщено към настоящото дело/, с което е отхвърлена жалба на "Амбулатория за извънболнична специализирана помощ-Медицински център за интегративна медицина" О.-С. срещу предходна Заповед № 74-00-177/27.10.11г на Директора на СРЗИ/л.53/. С тази предходна заповед /в сила от 19.12.13г/ се заличава предходно Удостоверение № 6710/17.05.06г за регистрация на ЛЗ, считано от 25.10.11г. Неразделна част от Удостоверението/л.54/ е Приложение 1 „Списък на медицинските дейности по специалности“, видно от което /л.55/ са вписани специалностите: вътрешни болести, урология, хирургия.

Видно от представен от самия ответник Правилник за дейността на "Амбулатория за извънболнична специализирана помощ-Медицински център за интегративна медицина" О./представен при регистрацията на ЛЗ пред СРЗИ, в коригиран вид съгл. дадени указания от ответника-л.319 и сл./, ЛЗ има предмет на дейност „осъществяване на специализирана извънболнична мед.помощ при заболявания от областта на урология, хирургия,вътрешни болести и интегративна медицина“/л.321/, като „в лекарските кабинети се извършват първични и вторични специализирани прегледи в

областта на вътр.болести, хирургия, урология, интегративна медицина, онкология, профилактични прегледи, консултации с други специалисти“.Съгл. чл. 8 ал.1 от Правилника/л.322/, в МЦ „не може да се извършват диагностични и лечебни действия, забранени от ЗЗ“.

По данни на жалбоподателя/л.233/, в ЛЗ работят 4 бр. лекари: Хр.Д./мед.управител, уролог/, В.Г. /хирург/, В.П./вътр.болести/ и И.М./вътр.болести/.Д-р Хр.Д. е с образователна и научна степен „доктор“ от 1999г в научната специалност „онкология“/тема „Имуноterapiaта в комплексното лечение на туморите на пикочния мехур“/- л.239; с немска диплома от 2006г за преминато обучение по „Основни принципи на високочестотната химиотерапия с ниска дозировка на инсулин /инсулин-потенцирана терапия/ -л.242; редовен член на Б. съюз на онколозите-л.244; работил е в [фирма]-л.245. Д-р И.М./вътр.болести/ и д-р П./вътр.болести/ са преминали през 2016г обучителен курс по инсулин-потенцирана терапия –л.252,л.256. д-р Д. и д-р маслев притежават отдели Удостоверения/л.112,113/ за регистрация да използват неконвенционални методи.

С обжалваната Заповед № РЛЗ 150/19.04.16г на Директора на СРЗИ се заличава, считано от 19.04.16г- Удостоверение за регистрация № 7719, вписано под № 00369, партия 3, том II, стр. 463 от регистъра на СРЗИ, издадено на жалбоподателя "Амбулатория за извънболнична специализирана помощ-Медицински център за интегративна медицина" О.-С., ЕИК[ЕИК]. Видно от съдържанието на Заповедта, единственото посочено в нея фактическо основание за издаването ѝ е „във връзка с междинен доклад от ИА „МО“ с вх.№ 12-00-118/07.04.16г, относно извършване на дейности по лечение на пациенти с онкологични заболявания в противоречие с издаденото Удостоверение за регистрация и в нарушение на мед.стандарт „Медицинска онкология““.Посоченото в Заповедта правно основание е чл. 45 ал.1 т.4 от ЗЛЗ вр. чл. 116б ал.1 т.9 от ЗЗдр.

Цитираният в заповедта „междинен доклад от ИА „МО“ с вх.№ 12-00-118/07.04.16г“ / изх.№ МО 05-68-12/07.04.16г, приложен на л.39 от дело № 4611/16г,приложено по настоящото дело/ , представлява писмо от ИД на ИА „МО“ до Директора на СРЗИ. С него последният се уведомява, че ИА „МО“ е извършила няколко проверки на дейността на ЛЗ/описани подробно/, като при тях се установяват идентични нарушения през годините, поради което „поради спецификата на установените факти и обстоятелства по време на проверката **предстои да се вземе становище от външен консултант по онкология и ендокринология с оглед прилагането на инсулин при прилагане на Инсулин-потенцирана терапия**“, като „ **след получаване на изисканите становища, в зависимост от същите, ще бъдат предприети действия.....в насока сезиране на СРЗИ за заличаване на „АИСП- Медицински център за интегративна медицина**“ от регистъра на лечебните заведения, на осн. чл. 116б ал.1 т.9 от ЗЗдр вр. чл. 45 ал.1 т.4 и т.5 от ЗЛЗ“. От изявления на проц.представител на ответника в съдебни заседания/л.101 и л.199 гръб/ и от писмо от ИА „МО“ до съда/л.334/, става ясно, че „**междинен доклад от ИА „МО“ с вх.№ 12-00-118/07.04.16г“ не е връчван на ЛЗ нито от ИА „МО“, нито от СРЗИ.** Нещо повече, **ИА „МО“ изрично сочи на съда, че цитираният в заповедта „междинен доклад от ИА „МО“ с вх.№ 12-00-118/07.04.16г“ не е доклад, а писмо с уведомителен характер/за поредицата извършени проверки на ЛЗ/, адресирано единствено до ответника.**

По делото са представени още следните доказателства:

1/ **КП № 48/03.02.16г на СРЗИ за осъществена от него проверка/на място и по документи/ на ЛЗ относно съответствие на устройството, дейността и вътр.ред на ЛЗ с Удостоверението за регистрация, Правилника за дейността и изискванията на мед. стандарти/л.184/. **Заключението от извършената проверка е, че е установено несъответствие на регистрираните мед.дейности, като следва да се актуализира Правилника за дейността/да съответства на извършваната дейност/ или ЛЗ да подаде заявление за пререгистрация до СРЗИ , за издаване на ново Удостоверение за регистрация/съответстващо на извършваната в момента дейност/. В КП е „обърнато внимание“ на ЛЗ /но няма данни КП да е връчван на ЛЗ/, че прилаганите методи за терапия на онкологично болни трябва да се съобразят със стандарта по „Мед.онкология“, вкл. и в частта за палеативни грижи.**Отговорникът не се позовава на този КП в заповедта си.******

2/пismo изх.№ 12-00-52/05.02.16г/л.187/ от отговорника до ИА „МО“ с изразено становище, че във връзка с отразените в КП резултати от извършената от СРЗИ проверка на ЛЗ, следва да се провери дейността на ЛЗ от ИА „МО“ по компетентност съгл. ЗЛЗ.

Видно от съдържанието на писмо/а не межд.доклад/ на ИА „МД“ с вх.№ 12-00-118/07.04.16г, в периода **08.03-10.03.16г, въз основа на Заповед № РД 27-94/29.02.16г на ИД на ИА „МО“, е била извършена проверка на ЛЗ/установеното при нея е описано в уведомителното писмо до СРЗИ/.**

След издаване на обжалване на обжалваната заповед, но **преди края на устните състезания/29.11.17г/, с Решение № 12843/25.10.17г/л.418/ на ВАС по адм.дело № 6828/17г е оставено в сила Решение № 3179/15.03.17г по адм.дело № 4681/16г на ВАС, с което е отменена Наредба № 30/15.07.10г за утвърждаване на мед.стандарт „Медицинска онкология“.**

При така изложената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК ,от компетентността на Съда е да се произнесе по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 45 ал.3 от ЗЛЗ /Директора на СРЗИ/, в кръга на предоставената му по закон материална компетентност и в рамките на териториалната му компетентност.

Оспорваният акт представлява заповед по чл. 45 ал.1 т.4 от ЗЛЗ, като отговаря на общите изисквания за писмена форма по чл. 59 ал.1 от АПК и съдържа реквизитите по ал.2 от същия член, вкл. фактически и правни основания. Правното основание по чл. 45 ал.1 т.4 от ЗЛЗ /регистрацията на лечебно заведение се заличава при осъществяване на дейности в нарушение на утвърдените медицински стандарти и здравни изисквания/ е посочено във връзка с чл. 116б ал.1 т.9 от ЗЗдр / ИА „МО“ прави мотивирани предложения до регионалната здравна инспекция за заличаване от регистъра на лечебни заведения по чл. 8 и чл. 10, т. 5 от Закона за лечебните заведения, които нарушават правата на пациента и не спазват утвърдените медицински стандарти/.От буквалния прочит на двете правни основания става видно, че чл. 45 ал.1 т.4 от ЗЛЗ предполага кумулативното наличие на нарушени здравни изисквания и мед.стандарти/а в заповедта се визира само нарушение на

мед.стандарт/, а чл. 116б ал.1 т.9 от ЗЗдр изисква кумулативното наличие на нарушени права на пациентите и нарушен мед.стандарт/а в заповедта се визира само нарушение на мед. стандарт. Следователно **не са налице кумулативните предпоставки и по двете посочени в заповедта правни основания.** Освен това правните основания за постановяване на заповедта **предполагат наличието на мотивирано предложение на ИА „МО“ за заличаване на ЛЗ поради неспазване на мед.стандарт.** Посоченото в заповедта писмо от ИА „МО“ има уведомителен характер и категорично не представлява мотивирано предложение за заличаване по см. на чл. 116б ал.1 т.9 от ЗЗдр./както е потвърдено пред Съда и от ИА „МО“/. Органът се позовава на наличието на **мотивирано предложение на ИА „МО“ за заличаване на ЛЗ**, каквото е установено по делото, че всъщност **липсва.** Следователно заповедта е издадена на несъществуващо правно основание /мотивирано предложение по чл. 116б ал.1 т.4 от ЗЗдр/. **Уведомителното писмо от ИА „МО“**, освен че не е валидно правно основание за заличаването на ЛЗ/не е мотивирано предложение за заличаване/, **не би могло да се приеме и като фактически установявания на ответника** / направени от последния не в акта, а в част от адм. преписка/. Заповедта не съдържа каквито и да е конкретни фактически установявания относно посоченото в нея фактическо и правно основание - осъществяване на дейности в нарушение на мед. стандарт „Мед. Онкология“. **Органът няма каквито и да е собствени фактически установявания относно установени такива дейности-** нито в самата заповед, нито като част от адм. преписка/по преписката по-скоро има данни за установени от ответника при негова проверка дейности на ЛЗ в нарушение на Удостоверението за регистрация/. Така и не става ясно от съдържанието на заповедта **какви точно дейности, от кого и как са извършвани в ЛЗ, както и коя част от утвърдения мед.стандарт „Мед.онкология“ се нарушава с извършването им.** Съдът намира за недопустимо фактически установявания на един орган /ИА „МО“/ да се считат автоматично за такива на друг орган /ответника/, изложени от последния не в акта, а в преписката. Дори фактическите установявания на органа-издател да не са изложени в самия акт, а да са изложени в документи, част от преписката, е необходимо те да са негови фактически установявания. Отделен е въпроса, че в случая **СРЗИ не разполага с компетентност да проверява дали дейността на ЛЗ е в противоречие с мед.стандарт „Мед.онкология“** /този въпрос е от компетентността на ИА „МО“/. Следователно само ИА „МО“ може да има **собствени фактически установявания за извършвани дейности в нарушение на мед.стандарт /и то изложени в надлежен акт на ИА „МО“-** напр.констативен протокол от извършена проверка, а **не в уведомително писмо до друг орган**, както е в случая/. Ето защо законодателят е предвидил, че ако компетентният орган ИА „МО“ констатира дейности в нарушение на мед.стандарт **и правата на пациентите/чл. 116б ал.1 т.9 от ЗЗдр/**, да направи мотивирано предложение до С. за заличаване на ЛЗ на осн. чл.45 ал.1 т.4 от ЗЛЗ.При извършване на дейности в нарушение на мед.стандарт, **СРЗИ всъщност не може да има собствени фактически установявания, а следва да действа в условията на обвързана компетентност и да заличи ЛЗ, но само при наличието и на основание мотивирано предложение** на друг орган /компетентният да установи нарушения на мед.стандарт - ИА „МО“/. Посоченото в заповедта фактическо основание /„във връзка с междинен доклад от ИА „МО“ с вх.№ 12-00-118/07.04.16г, относно извършване на дейности по лечение на пациенти с онкологични заболявания в противоречие с издаденото Удостоверение за регистрация и в нарушение на

мед.стандарт „Медицинска онкология““/ кореспондира с две различни правни основания за заличаване на ЛЗ – **непосоченото в заповедта правно основание по т.3 от чл. 45 ал.1 от ЗЛЗ/осъществяване на дейности в нарушение на извършената регистрация/ и посоченото в заповедта правно основание по т.4 на ал.1, чл. 45 от ЗЛЗ /при осъществяване на дейности в нарушение на утвърдените медицински стандарти и здравни изисквания/.**Изводът на Съда е, че в заповедта са **посочени две различни фактически основания за заличаване на ЛЗ/по т.3 и по т.4 от чл. 45, ал.1 от ЗЛЗ/, но посоченото в заповедта правно основание е само по т.4, респ. налице е частично несъответствие между посочените в заповедта фактически и правни основания.** Въз основа на изложеното Съдът намира, че заповедта е издадена при несъответствие между посочени фактически и правни основания, при липса на посоченото правно и фактическо основание/мотив.предложение/, при липсата на каквито и да е фактически установявания относно конкретните дейности, извършвани в ЛЗ в нарушение на мед.стандарт. Съдът намира за **недопустимо изявленията на жалбоподателя пред съда относно извършваната от него дейност /инвазивния метод инсулин-потенцирана терапия, прилагана при онкоболни в установено терминална фаза на развитие на болестта с доказано изчерпани възможности за позитивно въздействие върху здравето им посредством средствата на конвенционалната медицина,с увредено общо състояние са поради вече приложена химиотерапия или лъчетерапия, или с придружаващи застрашаващи живота им заболявания, поради които самите те не желаят да се подлагат на лъчетерапия или химиотерапия/ да бъдат сочени от ответника като заместващи/запълващи неговите липсващи фактически установявания в заповедта/преписката.** В самата заповед не е посочено, че именно тази дейност представлява нарушаване на мед.стандарт „Мед.онкология“, а от уведомителното писмо на ИА „МО“ става видно, че **този въпрос е много специфичен и за ефектите от този метод при лечение на онкоболните тепърва ще се правят консултации с външни консултанти.**

Съдът намира, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.Органът не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая съгл. чл. 35 от АПК, като са останали неизяснени такива.

Предвид оттегленото от ответника /като носител на указаната му док.тежест по **чл. 170 ал.1 от АПК/ искане за назначаване на СМЕ,** Съдът намира за излишно да навлиза и в правен анализ на естеството на този прилаган в ЛЗ метод на лечение, във връзка с разписаното в Наредба № 7/05г за изискванията към дейността на лицата, които упражняват неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве вр. чл. 166 от ЗЗдр, както и правен анализ дали така прилаганият метод е в нарушение на конкретна част от мед.стандарт „Мед.онкология“ / респ. конкр.норма от Наредба № 30/15.07.10г за утвърждаване на мед.стандарт „Медицинска онкология“/.

Заповедта е издадена в нарушение на формата, материалния и процесуалния закон, поради което същата следва да бъде отменена като незаконосъобразна. На осн. чл. 142 ал.2 от АПК при произнасянето си Съдът следва да вземе предвид и факти и обстоятелства от значение за спора, настъпили до края на устните състезания. В случая до този момент /29.11.17г/, **занапред, считано от 25.10.17г е отменена Наредба № 30/15.07.10г за утвърждаване на мед.стандарт „Медицинска онкология“.** Кое от своя страна прави излишно /както впрочем и липсата на

мотивирано предложение за заличаване на ЛЗ от страна на ИА „МО“/ връщането на преписката на ответника за ново произнасяне.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК. На жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер на 650 лв/50лв дър.такса и 600лв договорен и внесен адв.хonorар, при вече възстановен от бюджета на съда предварителен депозит от 400лв за СМЕ/.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.1 и ал.2 и чл. 173 ал.1 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РЛЗ 150/19.04.16г на Директора на СРЗИ, по жалба вх.№ 11909/28.04.16г на "Амбулатория за извънболнична специализирана помощ-Медицински център за интегративна медицина" О.-С. с представляващи Л. А. и Х. Д..

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция да заплати на „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ-Медицински център за интегративна медицина" О.-С. с представляващи Л. А. и Х. Д. сумата от 650 лв/шестстотин и петдесет лева/, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия: